

Dosarul nr.2ra-493/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: D. Sușchevici
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: I. Muruianu, I. Secrieru, N. Budăi

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Vașciaev,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Explolocuința” către
Victor Vașciaev cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de
judecată, și;

la acțiunea reconvențională înaintată de Victor Vașciaev către SRL
„Explolocuința” cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Victor Vașciaev împotriva hotărârii din 27 iunie 2019 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost admisă acțiunea inițială și
respinsă acțiunea reconvențională,

c o n s t a t ă:

La 10 martie 2017, SRL „Explolocuința” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Victor Vașciaev cu privire la încasarea datoriei și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL „Explolocuința” a indicat că, conform Hotărârii
Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire
la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru
fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării, reconectării
acestora la sistemele cu încălzire și alimentare cu apă, locatarii sunt obligați să achite
lunar plata pentru serviciile locative comunale.

Din cauza nerespectării acestei obligații, Victor Vașciaev, prin neachitarea
bonurilor de plata prezentate lunar pentru serviciile prestate, a acumulat la data de 01
octombrie 2016 pentru perioada octombrie 2015 – septembrie 2016 o datorie în sumă
de 4921,43 de lei, inclusiv: apă rece și canalizare - 1440 de lei; salubritate - 316 de lei;
exploatarea și întreținerea blocului - 2551 de lei, energie termică și apă fierbinte –
614,43 de lei.

Suma totală a datoriei pentru serviciile locativ-comunale, este confirmată în registrul cheltuielilor și plăților pe apartamentul XXX, proprietar fiind Victor Vașciaev.

Pe parcursul examinării cauzei, SRL „Explolocuința” a depus o cerere suplimentară, invocând că Victor Vașciaev nu a întreprins măsuri de stingere a datoriei, astfel încât, la data de 01 noiembrie 2017, acesta a acumulat o datorie față de SRL „Explolocuința” în mărime de 7960,03 de lei.

Astfel, SRL „Explolocuința”, a solicitat încasarea din contul lui Victor Vașciaev a sumei de 7960,03 de lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 270 de lei.

La 17 mai 2018, Victor Vașciaev a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Explolocuința” cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, a indicat că, la 28 septembrie 2015, a fost telefonat de către vecinul de la parter, fiind anunțat că este inundat oficiul ultimului.

Fiind la tratament în Ungaria, a telefonat unui cunoscut de-al său cu solicitarea de a verifica situația creată, iar în scurt timp, ultimul i-a confirmat că într-adevăr au loc scurgeri în oficiul lui Sergiu Russu.

Ulterior, a fost telefonat și anunțat că scurgerile vin din subsol, prin lavoarul din apartamentul său.

A telefonat administrației CCL - 211 (SRL „Explolocuința”) și a anunțat despre accidentul produs, însă ultimii au comunicat că nu dețin specialiști (lăcătuș) și urmează ca Victor Vașciaev să clarifice situația creată.

Lăcătușul invitat de cunoscutul său, la sosire a anunțat că scurgerile de apă s-au produs din cauza țevii din garajul cu nr. 2, care a fost instalată cu mari abateri, și anume cotul țevii și țeava sunt de dimensiuni mai mici decât țeava prin care se scurge apa din lavoare de pe etaje, acestea urmând să fie schimbate.

Prin urmare, cunoscutul său a suportat cheltuielile pentru înlocuirea țevilor, iar Victor Vașciaev ulterior i le-a compensat, achitând în total suma de 2180 de lei.

Revenind acasă din Ungaria, a primit o pretenție de la vecinul de la parter, Sergiu Russu, care l-a anunțat că Victor Vașciaev urmează să achite toate cheltuielile de reparație a oficiului său în urma inundației din 28 septembrie 2015.

Evaluând prejudiciul cauzat, au ajuns la un numitor comun și a achitat suma de 10000 de lei, deși i-a explicat lui Sergiu Russu că nu este vina sa în producerea inundației, iar răspunzător de schimbarea și întreținerea țevilor de canalizare este SRL „Explolocuința”.

Astfel, Sergiu Russu a chemat administrația SRL „Explolocuința”, dar s-a prezentat doar inginerul, care s-a uitat și a plecat, după care nu a dorit să se mai prezinte.

Dânsul s-a prezentat de mai multe ori la administrația CCL-211 și SRL „Explolocuința”, anunțându-i că a suportat cheltuieli din vina lor, fiind asigurat că aceștia îi vor compensa prejudiciul și, deoarece prejudiciul suportat nu i-a fost compensat, în anii 2015 și 2016, a expediat mai multe somații de restituire a prejudiciului, la care nu a primit răspuns.

În luna martie 2015, SRL „Explolocuința” a înaintat către Victor Vașciaev proiectul de contract cu nr. 79/1-24a privind prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, însă a refuzat semnarea contractului enunțat, înaintând condiții privind înlăturarea tuturor impedimentelor și executarea obligațiilor corespunzător, dar până în prezent SRL „Explolocuința” nu-și execută obligațiile asumate, obligându-l să achite pentru servicii care nu îi sunt prestate.

La 13 ianuarie 2016, a expediat în adresa SRL „Explolocuința” a doua somație, recepționată la 14 ianuarie 2016, la care nu a primit răspuns. Astfel, la 14 septembrie 2016, a expediat în adresa SRL „Explolocuința” încă o pretenție, recepționată la 15 septembrie 2016, prin care a anunțat că nu a semnat niciun contract și că nu va achita niciun serviciu, până când nu îi va fi compensat prejudiciul suportat în sumă de 10000 de lei.

La 27 octombrie 2016, a primit răspuns la somația sa, fiind anunțat că pretențiile sale nu au nicio legătură cu achitarea serviciilor comunale.

Astfel, la 01 noiembrie 2016, a expediat un răspuns SRL „Explolocuința”, care a fost recepționat la 02 noiembrie 2016, prin care a menționat că nu va achita pentru pretențiile servicii, până nu îi va fi compensat prejudiciul suportat în urma inundației din 28 septembrie 2015, deoarece SRL „Explolocuința” nu acordă niciun serviciu și că nu a fost semnat niciun contract privind acordarea serviciilor.

La 09 septembrie 2017, a expediat o scrisoare administrației CCL-211, recepționată la 12 septembrie 2017, prin care a anunțat că aceasta nu-și execută obligațiile privind deservirea blocului din XXX, anunțând că toți locatarii au decis să iasă din CCL-211, cu formarea unei noi asociații, care să-și execute obligațiile de întreținere și deservire a blocului lor.

În luna decembrie 2017, a primit de la SRL „Explolocuința” o scrisoare informativă, prin care a fost anunțat că aceasta, din 01 ianuarie 2018, întrerupe obligațiunile contractuale cu locatarii, precum și cu furnizorii serviciilor comunale, însă până în prezent aceasta trimite bonurile de plată pentru serviciile pe care nu le prestează.

Prin urmare, Victor Vașciaev, a solicitat încasarea din contul SRL „Explolocuința” a sumei de 10000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Explolocuința”. S-a încasat de la Victor Vașciaev în beneficiul SRL „Explolocuința” datoria totală în mărime de 7960,03 de lei și taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 de lei, iar în total suma de 8230,03 de lei. Acțiunea reconvențională înaintată de Victor Vașciaev s-a respins ca neîntemeiată.

La 24 iulie 2019, Victor Vașciaev a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de SRL „Explolocuința” să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională înaintată de Victor Vașciaev să fie admisă.

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și, respectiv, se achită costul acestora, în baza contractelor încheiate cu consumatorii. Însă, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii, aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, concluzie care derivă din prevederile exprese cuprinse în art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002.

Așadar, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

În contextul situației de fapt constatate în speță și conform normelor legale enunțate, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe cu privire la necesitatea admiterii acțiunii înaintată de SRL „Explolocuința”.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională a lui Victor Vașciaev, instanța de apel a indicat că primul nu a demonstrat, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, că în rezultatul achitării de către Victor Vașciaev în contul lui Sergiu Russu a sumei de 10000 de lei, a avut loc o îmbogățire a SRL „Explolocuința”, sau în ce mod patrimoniul ultimului s-a mărit.

În așa fel, instanța de apel a notat că, în speță, nu se atestă o îmbogățire fără justă cauză a SRL „Explolocuința”, ca urmare a achitării de către Victor Vașciaev în contul lui Sergiu Russu a sumei de 10000 de lei, astfel, nefiind aplicabile prevederile art. 1389 Cod civil invocate de reclamantul acțiunii reconvenționale.

La 27.01.2020, Victor Vașciaev a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că prima instanță a ignorat probele prezentate de el întru susținerea pretențiilor și obiecțiilor sale.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă acțiunea inițială și admisă acțiunea reconvențională.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 31 octombrie 2019 și comunicată participanților la proces la 25 noiembrie 2019 (f. d. 175), iar recursul a fost declarat la 27 ianuarie 2020. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Victor Vașciaev, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor

de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Victor Vașciaev, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Victor Vașciaev.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Victor Vașciaev.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru